

hieruit moeten blijken, dat wij in ons leven de waarde bewijzen van het Schriftuurlijke, het voortreffelijke van ons inzicht, van onze opvattingen. Wij moeten zijn een volk, welks leven door het Verbond waarlijk beheerscht, geheiligd en verheerlijkt wordt.

Uw volk zal op uw heidag tot het strijden,
Gewillig zijn in heilig krijgssieraad.

D. v. D.

ONZE JEUGDORGANISATIES

RETIREEREN.

In de pers komt het bericht, dat de bond van J. V's, die het onrecht van 1944 niet hebben durven of willen van zich afschudden, zich thans heeft teruggetrokken uit de N. J. G. (Nederlandsche Jongeren Gemeenschap). Het schijnt, dat de bond er even passief uitgewerkt is als hij er ingehaald is, naar het recept: met u, over u, zonder u. Een van de woordvoerders van den bond probeert duidelijk te maken, dat deze terugtrekkende beweging niet een gevolg is van de uitgebrachte kritiek. We zullen hem dit genoegen niet betwisten, maar gezegde woordvoerder moet ons niet vertellen, dat het geen zin heeft den naam van dr K. Dijk te noemen in verband met dezen ernstigen misstap. Wel probeert hij — wat ik niet erg solidair vind — den heer Ad. Kuiper tot zondebok te maken omdat deze gegaan was naar de vergaderingen van de N. J. G. Doch een nuchter mensch bedenkt hierbij, dat dit gaan van den heer Kuiper gevolg was van bestuursbesluiten, en dat in een bestuur toch zeker de voorzitter een niet te negeren factor is. Trouwens de heer Kuiper, die het onlangs voor de radio bestaan heeft te spreken over 't „conflict van Golgotha" (!), dat in den „humor" (!) zijn „oplossing" (!) had gevonden, is ons, zoo lang hij dergelijke gedachten ontwikkelt, geen theologisch leider. De geheele zaak is weer een bewijs, dat het bestuur van den synodocratischen bond niet in staat is te leiden. Dat de N. J. G. radicaal mis was, was al d a d e l i j k te zien voor wie eenigszins begrip heeft van de noden van ons volk.

K. S.

ONZE JONGENS EN MEISJES VAN 12—16.

Zoo staat er dan nu ook een vrijgemaakte Bond voor Gereformeerde Jeugdorganisatie in het leven geroepen te worden.

Uit menigvuldige brieven uit alle deelen van het land is ons in de laatste maanden gebleken, dat naar dezen Bond sterk wordt verlangd.

Welm, we maken door deze publicatie aan onze leiders, leidsters en bestuurders van Oudersverenigingen bekend, dat zich op initiatief van den Raad van Advies voor Jeugdleiders, ingesteld door de Zwijndrechtsche conferentie van het vorige jaar, een voorloopig Comité heeft gevormd, dat de oprichtingsvergadering van een Bond heeft voorbereid. Dit Comité bestaat uit de volgende dames en heren: C. Schout, Dordrecht (Voorzitter); D. C. Haak, Berkel Z.-H. (secretaris); Mej. M. Geusebroek, Den Haag (Penningmeesteresse); E. J. Anneveldt, Groningen; E. Baas, Spakenburg; A. Bloot, Amersfoort; H. H. v. d. Linden, Zoutespui; J. Prins Pz., Zwolle; Mej. J. Schelhaas, Hoogeveen; G. Spruijt, Enschede; L. Vermij, Leeuwarden; G. R. Wielenga, Assen.

Dit Comité heeft uitvoerige besprekingen gehouden, waarvan de resultaten in den vorm van voorstellen ter tafel zullen komen op de

OPRICHTINGS-VERGADERING van een (Vrijgemaakte) BOND VOOR GEREFORMEERDE JEUGDORGANISATIE, D. V. te houden op VRIJDAG 26 APRIL a.s. te AMERSFOORT, in een der lokaliteiten van de Westerkerk (Dollardstr.). AANVANG DES MORGENS TIEN UUR.

Zooals blijkt, biedt de kerk van Amersfoort ook voor dezen tak van Gereformeerde organisatie, ons wederom groote gastvrijheid. Laten we deze gastvrijheid op grooten prijs stellen, niet alleen door in grooten getale op te trekken naar Amersfoort; maar door bovendien NU REEDS — indien men daarvan gebruik maken wil — logies aan te vragen bij den heer M. van Gent, B. W. Laan 27, Amersfoort. We dringen er bij U op aan, dat U zich DIRECT voor logies voor één of twee nachten met den heer van Gent in verbinding stelt, om daardoor het werk van de Regelingscommissie door Uw medewerking te vergemakkelijken. Bonnen neemt U natuurlijk voor Uw gastvrouw mee!

Het A g e n d u m der oprichtingsvergadering hopen we binnenkort te publiceren.

Laten alvast onze leiders, leidsters en bestuurders van Oudersverenigingen zich gereed maken tot bijwoning der vergadering van 26 April!

Namens het voorloopig Comité,

D. C. HAAK, Secretaris.

WAT IS DE LADING?

Er kwam een nieuw tijdschrift, geheeten: „Het geladen Schip" uitgave van de synodale commissie: De Hervormde Jeugdraad.

In het „Ten geleide" is de bedoeling omschreven: een blad uitgeven voor de Hervormde Jeugd, die niet georganiseerd is in verenigingsverband..... Er zal ook geschreven worden over film en jazz en tooneel. Want het moet nou maar eens uit wezen met dat misselijke achterbakse gedoe..... Op de vraag „En waarin zit dan het christelijke van jullie blad" wordt geantwoord: „Ook daarin, dat we als eerlijke menschen de waarheid zeggen..... we loopen met (het christendom) niet te koop, de stichtelijkheid druipert er niet met de pollepels vol af".

Uit: Levensvragen knippen we: „Wanneer een gezonde Hollandse jongen en een gezond Hollands meisje met elkaar gezond en normaal dansen, of wanneer zij samen een sigaret roken, of wanneer zij op Zondag een ijsje nuttigen langs de boulevard, dan is zulks beter, natuurlijker en dus gezonder dan wanneer dat meisje thuis bezig is zich voor te bereiden voor het spreekwoordelijk handwerkkransje, waarbij er wie weet wat voor opwindende gedachten in haar hoofd rondwarrelen.

Op de vraag: „Is het ons geoorloofd in onze verliefdheid zeer intiem met elkaar om te gaan, gezien de tegenwoordige tijdsomstandigheden, waarin het onmogelijk is spoedig te trouwen....." „Wanneer een jongen en een meisje oprecht van elkaar houden en zij het vaste plan hebben met elkaar te trouwen, dan zijn zij wat hun intiemere verhouding betreft slechts rekenschap verschuldigd aan God. Indien ergens de tien geboden gelden, dan zeker hier. Ze zullen helaas ook rekening moeten houden met het leven waarin zij staan, met de maatschappelijke gebruiken en gewoonten, die hen zeker in die tijd meer verplichtingen opleggen dan vrijheden schenken".

Wat wil men nu met dergelijke voorlichting eigenlijk bereiken?

Dit is niets, dan het beantwoorden van een in de caricatuur gezien Christendom door een individualistisch-geïnterpreteerde wet der tien geboden, die eigenlijk kan worden omschreven als „eerlijkheid", „gezondheid", „frischheid" en dgl. Is dit nu k e r k e l i j k e opvoeding, d.w.z. een inleiden in de heerlijkheid van het leven in het Verbond, dat juist in de gemeenschap der heiligen zijn vreugde vindt en zich daardoor ook wil laten leiden? Dat zal nu en dan zeker moeilijkheden brengen, en offers kosten. Maar, wanneer die gemeenschap zich Zondag aan Zondag onder de tuicht stelt van het Woord Gods, dan valt zulk een offer meestal voor „het arme slachtoffer" nogal wat mee, en is het „helaas" overbodig. En dat offer „is beter" dan het toegeven aan den „eerlijken", „gezonden" tijdgeest. Aangenomen dat de kerk Kerk is.

D. J. B.

OPVOEDING EN ONDERWIS

A. N. O. F. TEGEN A. N. O. V.

De heer Jungcurt in „De Christelijke onderwijzer" van 23 Januari en de heer Wildeman in een „Ingezonden" in ons Correspondentieblad van 21 Februari zijn nog al verontwaardigd over een artikelje, dat ik onlangs schreef in „De Reformatie" en waarin ik waarschuwde tegen het A. N. O. V. Ik had daarin o.m. betoogd, dat een federatie van onderwijzersverenigingen iets anders is dan een verbond van onderwijzers en brak dus een lans voor een eventueel A.N.O.F., waarmee ik bedoelde: Algemeene Nederlandsche Onderwijzersverenigingen Federatie, terwijl de andere heren dit deden voor het A. N. O. V.: Algemeen Nederlandsch Onderwijzersverbond, Federatie van het K. O. V., het N. O. G. en de Unie.

Hoewel de heer Jungcurt met zeer zwaar geschut werkte — de toon was voor en na hoonend — en hoewel de heer Wildeman tal van bewijzen aanhaalde om aan te toonen, hoe achterlijk ik was, hebben geen van beide scribenten me van meening doen veranderen.

De heer Jungcurt vindt het een kwestie van t a a l g e v o e l of we spreken van A. N. O. V. of A. N. O. F. Beter gezegd: hij meent te begrijpen, dat het voor mij een kwestie is van taalgevoel.

Ik had anders getracht duidelijk te maken, dat er een wezenlijk verschil is tusschen een federatie van verenigingen en een verbond van onderwijzers, al noemt men het laatste op voor mij onbegrijpelijke wijze dan ook weer een federatie. Dit heeft toch dunkt me niet met taalgevoel te maken; wel met taalbegrip. Waarom heeft men ons niet in ronde woorden trachten duidelijk te maken, hoe het komt, dat een formatie, welke een federatie van verenigingen is, een verbond van onderwijzers heet? Daar waren we verder mee gekomen.

Laten we ons daarover in dezen tijd toch niet druk maken, vindt de heer Jungcurt. Best, mijnheer Jungcurt, U is secretaris van het A. N. O. V. En U hebt een ideaal. Dat ideaal is: alle onderw. ver. in één federatie. U ontmoet tegenstand. Want ik sta waarlijk in mijn protest niet alleen! U bemerkt, dat een aantal, naar uw meening kortzichtige, collega's vast zitten op een woord, op een letter; op een kwestie van „taalgevoel". Waarom zet U uw invloed dan niet in, om die menschen tegemoet te komen, door te trachten, dat de naam wordt wat de zaak bedoelt te zijn. A. N. O. F.? Dan hebt U een behoorlijke kans, dat de „Groote" in zijn geheel meegaat. En daar is het U toch om begonnen. Met hoonen en lemand bespottelijk maken bereikt U uw doel zeker niet.

En wat verder die kwestie betreft van het „verstaan" van zijn tijd: ja, daar heeft elk zijn eigen kijk op. Ik vind het alleen maar benauwend, dat we als Christenen daar niet denzelfden kijk op hebben. De heren Jungcurt en Wildeman meenen in mij te moeten zien den vertegenwoordiger van een duffen, vooroorlogischen, bekrompen en kortzichtigen geest. U verstaat uw tijd niet, zeggen ze.

Het zou echter wel eens kunnen blijken binnen niet eens zoo heel veel jaren, dat deze collega's hun tijd niet hebben verstaan. Ik vind al de concentratiepogingen van den laatste tijd, die verder gaan dan een strikt federatief belangcontact, gezien in het geheel van dezen tijd en tegen den achtergrond van de naderende, ja schijnbaar zeer snel naderende, wederkomst van Christus, beangstigend. En wie nu niet snel zich aansluit bij het A. N. O. V. — de leden van de „Groote" hebben nog nooit de Statuten onder oogen gehad! — en wie niet oogenblikkelijk zijn Jeugdbond doet aansluiten bij de Nederl. Jeugdgemeenschap — die waarlijk lang niet alle confessionele Jeugdbonden omvat, zooals de heer Wildeman ons wil doen geloven — die is niet meer geschikt om „mee" te doen in deze splinternieuwe na-oorlogische wereld.

Onze tijd roept om concentratie van krachten; maar dan om een concentratie van krachten tegen den opkomenden stormloop van den Antichrist, die met al dat eenheidsgedoe danig in zijn schik zal zijn; van den Satan, die sinds de verlossing van geweld en terreur blijkbaar weer zijn bokkepoeten onder de wereldtafel heeft weggestopt.

Daarom: van harte graag meegewerkt aan een fusie met de Unie.

Maar daarvoor mag niet als voorwaarde gesteld worden de aansluiting bij het A. N. O. V., zooals ik dit thans schrijf.

Tegen een federatie, die niet anders wil, dan z a k e l i j k w a a r l i j k g e m e e n s c h a p e l i j k e b e l a n g e n g e z a m e n l i j k o p t e l o s s e n, zal wel niemand onder ons bezwaar hebben.

Zoo zie ik de zaken.

Kortzichtig en kleinzielig?

Dat zal de toekomst uitwijzen.

Groningen.

W. MEIJER.

Naschrift. Dit artikelje was door mij gezonden aan de redactie van het „Correspondentieblad" het orgaan van de Ver. van Chr. Onderwijzers enz. Na eenige weken kreeg ik het terug met een schrijven, waarin me werd medegedeeld, dat ik me moest beperken tot bestrijding van hetgeen de heer Wildeman in het Corr. blad had geschreven. Den heer Jungcurt moest ik maar bestrijden in zijn eigen blad!!

Ik vermeld dat hier, omdat er al collega's waren, die vroegen: waar blijft uw verweer? Hier hebben ze het. Dat ik nu maar een klein deel van de collega's bereik is niet mijn schuld. De verantwoording daarvoor ligt bij de Redactie van 't Correspondentieblad, die wel den heer Wildeman wil toestaan te schrijven tegen een artikelje van mij in „De Reformatie" verschenen maar tegelijkertijd mij het recht ontzegt tegen den heer Jungcurt te schrijven, die me in „De Christelijke Onderwijzer" aanvalt.

De consequentie hiervan zou zijn, dat ik in twaalf bladen zou moeten antwoorden als ik in twaalf bladen werd aangevallen!

Ik zie hier geen logica.

En ook geen collegialiteit.

Als daar zoo'n zware wijs op moet gaan en zoo'n lange weg voor moet worden bewandeld, om te corresponderen in ons „Correspondentieblad" met andere collega's dan zal ik dien weg niet vaak gaan bewandelen.

W. N.

UK
EN

ZELFBE

Inzake zelfbeschikking dedig me verenigden beschikking wat het ze in, dat zichzelf staatsvorm

Dit zelf in het pa den Heere en zich n Heere te s Heere prij naar eigem heid te v Ware vrijh den Heere, vrij kan le in zijn sch Gods gevelde relatie zou relatie kan aard waar dat is toe ontplooi zijn aanleg spronkelijk een andere

De revoc van alle bas scheppings goddelijk e De revoluti God gemar heeft haal Prinsterer Revolutie" alle mense wezens, ind schikken. I eigen ond samenlevin volk (volke slechts drs dividuen hi ander, één (dat) dan echter in a door stemi ja dan neen Zoo heeft vrijheid.

Nu kan l van een be bestaat. De het resulta men wordt hooggevoen meerderheb leggen. Da om zich n zelfbeschi van de bas

Hoort h leer der v lost: Wann voorstelt, c vergadering keuren of overeensten is;... wann mijne, de o anders dan wat ik aan niet was. Gewonnen, ik eigenlijk geweest... algemeen door het s dan dat me

Groen v vrijheid is, het ook; zo wetgever e ook in ver volksontwik zoo de wet is;... Als d samen aan hersenschin Revolutio hand.